

ANİ HİRSİZLARI

Çeviri: Esmâ Fethiye Güçlü

DARREN SIMPSON

TEDAVININ A EVRESI

Birinci Doz

UZUN KEMİKLER

Cyan büyük, eğri bir kaburga kemiğine yaslanarak oturdu. Etrafı kemiklerle çevriliydi; bir balinanın kumlara saplanmış, sararmış iskeletinin ortasında idi. Kırıışık üniforması kum tepelerinin arasında, ıssız bir kumsala vurmuş yeşil bir şişe gibi göze çarpıyordu.

Çantasından bir kitap çıkardı. Kaldığı sayfayı bularak ayracı eline aldı. Okumaya başladı. Havadaki uğultuyu duyduğunda sadece birkaç sayfa okumuştı.

Gözlüklerinin üzerine düşen beyaz saçlarını sıyırarak ayağa kalktı ve kaburga kemiklerinin arasından etrafa baktı. Karşısında, kayalıklardan ve kuma saplanmış paslı gemi enkazlarından oluşan bir manzara vardı. Geriye kalan her yer, sağı solu birkaç tutam otlı kaplı kum tepcileriyle doluydu.

Gözlerini yukarı çevirince sesin nereden geldiğini anladı. Güneyden gelen turuncu bir ışık, gökyüzünde ilerleyerek sığınağı doğru yol alıyordu. Bulutların arasında gürültülü, keskin pervaneleri hızla dönen bir helikopter gözüktü. Helikopterin altındaki ışıklar bulutlarla kaplı gökyüzünde yanıp sönüyordu.

Tam o sırada, Cyan'ın pantolonunun cebinden boğuk bir bip sesi geldi. Elini cebine götürüp kapaklı, gümüş madalyonunu çıkardı. Bir zincirle pantolonuna takılmış madalyonun kapağını açıp ekranda yazan mesajı okudu.

Bayan Ferryman'ın ofisine. ACİL.

Cyan iç çekip ayrıca tekrar kitabının içine yerleştirdi. Çantasını yerden alırken balinanın kaburga kemiğinden bir parça kum döküldü. O sırada gözüne bir şey çarptı. Durup dizlerinin üzerine çöktü ve kemiğin üzerindeki kumları biraz daha temizledi.

Kemiğin alt tarafında bir şeyler yazılıydı. İncecik kelimeler, dikkatle ve iyice bastırılarak kazanmıştı.

anı hırsızlarını kandırmanın en iyi yolu

yeşil ve kırmızının arasında; unutma, savaş

S-7270

Cyan kaşlarını çatı. Kemiklerin arasında bu kadar çok zaman geçirmesine rağmen daha önce bu yazıyı hiç fark etmemişti. Bu kelimeler ve sayılar çok tuhaftı. Aslında yazılanların yarısı kulağa anlamsız geliyordu. Anlamalı olan kelimeler de içinde bir huzursuzluk uyandırmıştı.

anı hırsızları

unutma, savaş

Cyan kitabını çantasına koyarken kelimelerin üzerinde düşünmeye başladı. Arkasını dönüp balinanın ikiye ayrılmış çenesinin arasından geçerek otların yanına park ettiği dört tekerlekli motosikletine bindi.

Koruyucu gözlüklerini takıp kontağı açınca etrafı kaplayan sessizlik motorun yüksek homurtularının arasında kayboldu.

Gaza sonuna kadar basıp kum tepelerinin arasında hızla ilerlemeye başladı. Ceketini ve gömleği rüzgârda savruluyor, motosiklet geçtiği yerlerdeki kumları etrafa saçıyordu.

Cyan gideceği yeri karşısında görebiliyordu. Çimenlerle kaplı koydaki yeşil tepeler, kumluk manzaranın tekdüze görüntüsünü biraz olsun değiştiriyordu. Sağ tarafında, yarısı kuma gömülmüş çok sayıda gemi enkazı vardı. Yıkıntıların çevresi sivri kayalıklarla kaplıydı. Yana devrilen gemilerin uzun direkleri yere doğru eğilmişti.

Bulutlar birbirlerinden uzaklaşıp güneş ışığı gemi enkazlarının üzerine vurunca pasların üzerindeki tuzlar elmas gibi parlamaya başladı. Cyan manzaraya bakıp gülümsedi. Dışlarına vuran tuzlu kumların tadını alabiliyordu. Motoru daha da hızlandırarak bir kum tepesinin üzerinden atladı ve motosiklet yere sert bir şekilde vurunca neşeli bir kahkaha attı.

İlerideki iki taş iskele, koyun limanından bir kısaç gibi uzanıyordu. Koyun iç tarafında Başkabiryer Sığınağı vardı. Sığınak, beyaz betonla inşa edilmiş geniş, yuvarlak pencereli, küp şeklinde bir yapıydı.

Cyan, doğu tarafında kalan iskelenin ucundaki deniz fenerini geçti. Fenerin beyaz üzerine boyanmış kalın, siyah

izgileri pul pul olmuştu ve lambası ahşap ıtalarla kapatılmıştı. Bu ıtalar, Cyan kendini bildiğinden beri oradaydı.

İyice hızlanıp kumluk alanı limanın yüksek kıyısına bağlayan taşlık yokuşu çıkmaya başladı. Yokuřun tepesine geldiğinde karşısına çıkan yakın arkadaşı hızla kenara çekildi. Cyan aniden direksiyonu kırıp frene bastıktan sonra arkadaşına gülümsedi. “Ahoy, Teal!”

Teal yüzünü buruşturup ellerini havaya kaldırdı. “Nereye gittiğine biraz dikkat edemez misin, Cyan?”

Cyan kahkaha attı. “Nereye gittiğime *sen* biraz dikkat edemez misin?”

Teal, hızla çıkardığı ince tel gözlüklerini yeşil ceketiyile temizledikten sonra gözlüklerin ortasına sıkıca dolanmış bandı hafifçe sıktı. “Sen gerçekten adadaki en berbat srcsn. Motosikletin her tarafa kum saçıyor.” Gözlüklerini yeniden taktıktan sonra boynunu ve kıvrıcık saçlarını kaşıdı. “Gmleğimde ve salarımda... off, *her yerde* kum var!”

“Abartma dostum. Ne zamandır buradasın. Kumlara hl alışamadın mı?”

“Kumlardan nefret ediyorum.”

“Bence onları seviyorsun. Onlar sayesinde řikyet edecek bir şey bulabiliyorsun.”

“Sen arkadařım olduėun sürece her zaman řikyet edecek bir şey bulabilirim, Cyan.”

Cyan parmaklarını şaklattı. “Baksana, gelen helikopteri gördün m?”

“İniş yaptığını duydum.” Teal omuzlarının üzerinden sığınağın yanındaki hangarı işaret etti. Cyan, hangarın çatısındaki pistte hareketsiz duran parlak helikopteri görebiliyordu.

Teal omuz silkti. “Tıbbi malzeme ya da onun gibi bir şey getirmiştir herhâlde.”

“O tür malzemeler genelde kum botlarıyla geliyor. Bence yeni biri geldi.” Cyan, ceketinin çift çizgili manşetindeki tozu hafifçe vurarak temizledikten sonra cebinden madalyonunu çıkardı. “Bayan Ferryman’ın odasına gitmemi söyleyen bir mesaj aldım. Belki de beni yeni gelen kişiye yardımcı olmam için çağırmışlardır.”

Teal kafasını sağa sola salladı. “Sanmam. Daha geçen gün Pewter adında yeni biri geldi. O kadar sık gelmiyorlar.”

“Bilmem. Her zaman bir şeyleri... unutmak isteyen birileri oluyor sonuçta.” Cyan konuşurken birden yavaşladı ve kemiklere kazınmış kelimeleri düşündü. Kaşlarını çatmaya başladı.

Teal yeniden kafasını salladı. “Hayırr, bence bugün kimse gelmedi.”

Cyan’ın yüzündeki gülümseme geri döndü. “Kendinden ne kadar da eminsin! Tamam o zaman, gelenin yeni biri olduğu konusunda seninle iddiaya giriyorum.”

“Öyle mi? Nesine?”

“Bu akşamki pudinge.”

Teal biraz düşünüp küçük göbeğini kaşıdı. “Anlaştık. Ama ben senin tatlını yerken sızlanmak yok.”

“Tamamdır. Bir ara, bir yerde görüşürüz!” Cyan başındaki hayali şapkayı çıkarıp selam verdikten sonra limanda ilerleyerek hangarın çift kapısından içeri daldı.

Motosikletini diğer motosikletlerin yanına park edene kadar motorun gürültüsü çelik duvarların arasında yankılanmaya devam etti. Gözlüklerini gidona asıp motosikletten indi. Burnu içerideki mazotla karışık soğuk metalin kokusuyla doldu.

İki teknisyen, hangarın ortasını kaplayan turuncu bir kum botunu tamir etmeye çalışıyordu. İki dev pervanenin arkasından ona bakan adamları selamladıktan sonra hangardan çıkıp sığınağa girdi.

Personel katına çıkan mermer merdivenlerden zıplayarak sığınağın girişine geldi. Kapıda durup kendi kendine mırıldandı: “S yedi-iki-yetmiş. Yeşil ve kırmızının arasında, unutmama... savaş.”

Nedenini tam olarak bilmese de bu kelimeler onu huzursuz ediyordu.

Birden sıcaqladığını hissederek gömleğinin yakasını gevşetti. Kelimeleri aklından uzaklaştırmak istermiş gibi kafasını sağa sola salladı. Bez ayakkabılarındaki kumları ayağını yere vurarak temizledikten sonra kendini topladı.

Döner kapıyı iterek Başkabiryer Sığınağı'na girdi.